

חוזה למידה בכישורי חיים

המפתח ליצירת סביבה לימודית המתאימה להפעלת התכנית הוא יצירת אקלים תומך שקיים בו יחס של כבוד, שבו יוכלו התלמידים לשוחח בפתחות על עצמם ועל התמודדותם במצבי חיים שונים.

כדי ליצור אווירה של מוגנות, פתיחות תמיכה וקבלה, יש לשוחח עם התלמידים על הצורך בבניית חוזה הסכמה בין התלמידים לבין המורים ללימוד תכנית כישורי חיים.

יצירת הכללים תעשה בשיתוף של כל המשתתפים. השיתוף יוצר מחויבות רבה יותר של הלוקחים חלק בשיח המוגן. כתב ההסכם יחייב את כולם.

מסגרת ההסכם תכלול את הדרך לשמירת הכללים.

ההסכם ייבדק במהלך השנה על-ידי התלמידים והמורים, על מנת לאפשר שינויים ותיקונים בהתאם להתנסות.

מושגים מרכזיים בכל חוזה:

כבוד, קבלה, פתיחות, חופש ביטוי, הימנעות מהפעלת לחץ על חבר/ה, פרטיות, רשות, שיתוף פעולה וסיוע, הימנעות משיפוט והערכה.

להלן דוגמה לניסוח אפשרי של כמה סעיפים בחוזה:

1. כל אחד מדבר בתורו.
2. כל אחד מקשיב לדברי האחר, נשתדל לשמור על קשר עין ועל שפת גוף מקשיבה.
3. כל אחד מדבר על עצמו ועל ניסיונו, ולא על אחרים.
4. לכל אחד אפשרות להביע את עצמו באופן חופשי, בתנאי שלא יפגע בזולתו.
5. לא להתפרץ לדברי האחר, חוץ מאשר כשאיננו שומעים.
6. לא להניח הנחות, אלא לשאול ולברר את כוונת הדברים של האחר.
7. כל אחד יכול לוותר על זכותו לדבר. הוא יאמר: נא לדלג עלי.
8. יש לאפשר לכל הקולות להישמע.
9. דברים המושמעים בשיעור על-ידי חברים הם לעיתים פרטיים, לכן לא נדבר עליהם מחוץ לשיעור.
10. קביעת חוקים לשמירה על הכללים.

שלב זה הוא הכרחי אין לדלג עליו, ויש לחזור עליו מדי שנה.